

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Ishaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 glđ., za pol leta 1 glđ. 60 kr., za četrta leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr.

Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi so ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če so natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Narodni praznik.

Čast, komur čast! Človek časti sam sebe, ako ne krati tistim časti, od katerih dobiva dobrote. Ali tudi celo ljudstvo časti le sebe, če slavi svoje velike može, ter se spominja njih slavnih del. Ljudstvo, ki ne spolnjuje te svoje dolžnosti, ni vredno, da bi imelo velicij mož v svojih vrstah.

Odkar se slov. ljudstvo zaveda svoje krvi, spominja se rado tudi onih mož, ki so ga vzbudili iz spanja ter so mu vdihnili novo življenje. V njih vrsti pa stojita na prvem mestu Solunska brata, sv. Ciril in Metod. Lepo je torej, da se nju praznik, dne 5. julija, obhaja na slov. tleh čedalje z večjo slovesnostjo. Slov. ljudstvo ima od tega dvojni dobiček, kajti vtrjuje se v zavesti svoje krvi in kršč. vere.

Letos so bile te slovesnosti že pri nas goste in vseskozi lepe. Poročil imamo o njih iz večih strani: iz Murskega polja, iz Slov. goric, s Pohorja iz Savinjske doline i. t. n. Ni nam mogoče, da priobčimo vse, za to pa postavimo le-sem samo eno — poročilo iznad Boča. Glasi se tako le:

„Naših prednikov vrlih častiti spomin je živelj narodnega duha“, pišejo rajni Slomšek. Predvečer goda sv. Cirila in Metoda nas je prepričal, da ta živelj v Slovencih vrlo klije. Kakor gotovo drugod, gorelo je tudi po Boči in daleč okrog njima na čast lepo število kresov. Z možnarji pozdravljali so slovenski fantje drug drugega in ko smo gledali v kvišku svi-gajoči plamen, zrl smo v duhu tudi k bratom svetim ter prosili:

„Svétita-z nebes nam, vé svetili,
Da bi poti prave ne zgrešili!“

Tako je prav! Kakor so naši pradedje od njih veselo vzprejeli uk sv. vere, tako tudi mi veselo vzprejmimo lepo šego, s kresi in strelom na predvečer njima h godu pokazati svojo udanost. Nič ne dene, če se nam tu in tam zgodi,

kakor njima, ki sta bila od sebičnih sovražnikov preganjana.

Pri sv. Križi, postavim, je letos občinski predstojnik znanega Vihinga dobro posnel. Okoli 12 kresov je po župniji gorelo, iz stolpa župnijske cerkve pa se je svetil križ, sestavljen iz mnogobrojnih lučic in zraven na holmcu pokali so možnarji. Občinstvo, med njim veliko gostov, je občudovalo lepo razsvitljivo. To pa je seveda nekatere možiče na Slatini, ki imajo posel med ljudstvom sovraštvo do vere in Slovanov trisiti. hudo skelelo. Niso se mogli premagovati, da ne bi poslali samega obč. predstojnika — žal, da se jim je le-ta udal — morit „živelj narodnega duha“. Kakor lisjak, od ognja preplašen, prilomasti črez koruzno njivo nad fante, ki so streljali in kurili. Ali oni ga lepo podučijo, da je prišel v drugo občino, kjer nima nič zapovedovati. Dobro namerovan naskok je toraj čisto spodletel, čeravno si slatenski obč. predstojnik dozdeva moč, kakor kaki strahovit turški paša.

Nekdaj so bili janičarji, poturčeni kristjani, najhujši sovražniki, proti katerim so morali naši očetje braniti dom in vero. Sedaj so potučeni sinji slovenskih mater najhujši nasprotniki vernemu slovenskemu ljudstvu. Turški strah je zginil. Upati smemo, da bodo tudi le-ti strahovi zginili. Sv. brata Ciril in Metod poslana sta od papeža zopet med Slovence. Njijin spomin in zgled polnil jih bo z narodnim duhom in z vero narodnost družeci, se ne bodo več klanjali tujim malikom.

Mi si ne moremo kaj, da ne pritegnemo v tem popolnem dopisniku. Slov. ljudstvo ni več za to, da se klanja ljudem, ki so sami v kleščah naših nasprotnikov, pa hočejo zato še slov. ljudstvo obdržati v enacih kleščah. Ne, slov. ljudstvo sme na dan, sme pokazati, da je vredno tacih mož, kakor sta bila sv. brata. Odslej in za naprej ostane pa dne 5. julija za slov. ljudstvo — narodni praznik.